

STRĂINII

În temeiul art. 16 al “dispozițiilor asupra legii în general” conținute în Decretul Regal nr. 262 din 16 martie 1942, “Străinul este admis să beneficieze de drepturile civile atribuite cetățeanului cu condiția reciprocității și respectând dispozițiile conținute în legi speciale. Această dispoziție este valabilă și pentru persoanele juridice străine”.

În temeiul Decretului Legislativ nr. 286 din 25 iulie 1998, cetățenilor italieni le sunt echivalați și deci dispensați de la verificarea condiției de reciprocitate:

- cetățenii (persoane fizice sau juridice) aparținători statelor membre ale UE, cât și cetățenii țărilor SEE (Islanda, Liechtenstein și Norvegia);
- cetățenii extracomunitari cu ședere pe teritoriul italian și titulari ai cărții de ședere sau ai unui permis reglementar de ședere emis pentru motive de muncă (subalternă sau autonomă) pentru activitatea unei întreprinderi, pentru motive familiale, pentru motive umanitare și pentru motive de studiu;
- apatrizii cu reședința în Italia de cel puțin trei ani;
- refugiații cu reședința în Italia de cel puțin trei ani;

PRINCIPIUL DE RECIPROCITATE

În baza acestui principiu, un cetățean străin cu ședere nereglementară în Italia poate întocmi în Italia un act numai dacă italianul este admis să întocmească acest act în țara din care provine străinul.

Art. 17 din tratatul CEE instituie o cetățenie a Uniunii Europene, atribuită oricui are cetățenia unui stat membru.

Apartenența la UE comportă interzicerea discriminării pe baza cetățeniei și principiul prevalării dreptului comunitar.

Certificarea condiției de reciprocitate, în cazurile prevăzute, se referă la aspectul patrimonial și în principal: achiziții imobiliare, constituirea unei societăți, închirierea și cedarea de firme, etc.

Certificarea nu este cerută cetățenilor străini titulari ai cărții de ședere sau titulari ai permisului reglementar de ședere după cum s-a precizat mai sus.

În site-ul său, într-o parte specială, Ministerul Afacerilor Externe publică lista tratatelor și acordurilor dintre Italia și diferite state ce reglementează drepturile respectivilor cetățeni (așazisele acorduri bilaterale în materie de promovare și protejare a investițiilor).

DREPTUL INTERNAȚIONAL PRIVAT

Legea nr. 218 din 31 mai 1995 (reforma dreptului internațional privat) reglementează raporturile personale, familiale și patrimoniale ale subiecților străini care, cu titluri diverse, intră în relație cu cetățeni italieni, prevăzând că pot găsi aplicare și legile străine, în prezența unor determinate supoziții și trimiteri.

Pentru aceasta, când intervin în act cetățeni italieni și/sau străini legați de raporturi matrimoniale, familiale, ereditare, etc., va trebui să se certifice legea aplicabilă, ce va putea fi și străină.

ACTUL STRĂIN

Se poate întâmpla ca un cetățean străin să trebuiască să pună în fapt în Italia un act notarial, dar să fie în imposibilitatea de a participa la acesta.

Va trimite o procură ce va putea fi redactată în limbă străină.

În acest caz, înainte de a fi utilizată în Italia, este cerută legalizarea sau apostila.

Procura va trebui apoi să fie însoțită de traducerea legalizată de autoritatea consulară sau diplomatică italiană sau de traducător oficial (de regulă, un traducător înscris în registrele Tribunalului).

Dacă procura este redactată de consulate sau autorități diplomatice italiene în străinătate, chiar cu părți străine, în limba italiană, nu va fi necesară altă activitate; altminteri, va fi necesară, dacă este în limbă străină, traducerea sa în limba italiană.